

Wij zijn op zoek naar de identiteit van Israël, d.w.z. naar de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn, Jak.1:1, Hand.26:7.

De Grote Piramide is hierbij voor ons een wegwijzer, een richtingaanwijzer en indicator, om de verloren gewaande stammen van Israël op te zoeken én te vinden. In Jes.19:19 wordt gesproken over een altaar dat Jahweh heeft in het midden van Egypteland.

19 Te dien dage zal de HEERE een altaar hebben in het midden van Egypteland, en een opgericht teken aan haar landpalen voor den HEERE.

20 En het zal zijn tot een teken, en tot een getuigenis den HEERE der heirscharen in Egypteland, want zij zullen tot den HEERE roepen vanwege de verdrukkers, en Hij zal hun een Heiland en Meester zenden, Die zal hen verlossen.

Wordt er in deze tekst gesproken over het huidige Egypteland, of wordt er een ander land aangeduid, daar Egypte vroeger Mizraim heette?

En wat betekent dat altaar in het midden van een afgodisch en heidens land? Altaar komt van het Latijnse altare, alternator, een apparaat om elektrische stroom op te wekken. Op een altaar wordt met vuur gewerkt. In het geval van de Grote Piramide gaat het om **inwijding** via electriciteit.

Wij denken dat het altaar dat Jahweh heeft in het midden van Egypte, ziet op de Grote Piramide, een bouwwerk van gevallen engelen, de Nefilim, die bijzonder knap waren. De Grote Piramide is met recht één van de zeven wereldwonderen. Dus niet dat Elohim de Grote Piramide bouwde of liet bouwen. Nee, ze is gebouwd door de Nefilim met de bedoeling om er zoveel mogelijk van Elohim's wereldplan in uit te beelden, te symboliseren en te demonstreren. Daarin zijn de Nefilim heel ver geslaagd, maar niet geheel. De Nefilim zijn veelwetend en niet alwetend. Zij hebben als het ware op de "tekentafel" van Elohim gekeken en Zijn bouwplan in zich opgenomen, echter, ondersteboven, omdat zij áchter de "tekentafel" stonden. Wij weten dat er een afwijkingsfactor in het enorme bouwwerk zit, dus het niet volmaakt is. Wel is het bouwwerk als zodanig bruikbaar door Elohim om als altaar, richtingaanwijzer te dienen in velerlei opzichten. Vooral wat betreft het aanwijzen van de locatie der verloren stammen Israëls in de eindtijd.

Hoe dat mogelijk is zullen wij gaan bezien.

In het boek "Secrets of the Great Pyramid" beschrijft P. Tompkins de geheimen van de Grote Piramide. De geo-informatie van de G.P. vindt de schrijver verbluffend. De oude Egyptenaren produceerden een schat aan

informatie, landkaarten, via projecties van de G.P. Men verstond de kunst om de cirkel vierkant te maken, d.w.z. om de aardbol op een bepaalde wijze te verdelen in vlakjes dat men een kaart kon tekenen.

De top van de G.P. correspondeert met de polen van de aarde. En de omtrek van de G.P. correspondeert met de evenaar, beiden zijn in juiste verhouding. Elk vlak van de G.P. vertegenwoordigt een kwart van het noordelijk halfrond, dus een vierde van $360^\circ = 90^\circ$.

Wanneer men recht van voren tegen het vlak van de G.P. aankijkt, ziet men een gelijkzijdige driehoek. In werkelijkheid is het vlak schuin (hypotenusa), dus veel groter, zie afbeelding 1.

Op afbeelding 2 zien wij de werkelijke maat, dit vanwege het perspectief of dieptebeeld.

Op afbeelding 3 zien wij de twee werkelijkheden in één getekend. Er ligt dus een geheim in deze afbeeldingen.

De sleutel tot het geometrisch en mathematisch geheim in dezen, is door Herodotus (450BC) overgedragen aan de tempelpriesters, toen hij hen daarover informeerde. Hij vertelde hen dat het oppervlak van elk vlak van de driehoek gelijk was aan de oppervlakte van het vierkant van de hoogte van elke driehoek.

Op die manier bevatte de G.P. niet slechts Pi (3,14), maar tevens de Gulden Snede, Phi of 1.618.

Met die Gulden Snede in zich verschaft de G.P. ons een effectief systeem om ruimtelijke sferen of gebieden om te zetten of te vertalen naar vlakken.

De oude Egyptenaren gebruikten daartoe de horizon en de meridianen. Dezen hadden voor hen grote symbolische waarde, nl. om de sterrenstanden op te meten. Een ster die opkwam werd gezien als “geboorte”; een ster die daalde “stierf” en verdween in de onderwereld. De sterren waren volgens hen boden van de goden, ja soms de godheid zelf. Sirius (dubbelster van de zon) zag men als Isis, Orion als Osiris, hoewel Sirius soms ook met Osiris wordt vereenzelvigd.

De horizon en meridianen vormden de basis om de ruimtelijke sferen te verdelen. Dat paste men toe om de aarde in kaart te brengen.

Zie vd Vecht, het vierkant maken van de cirkel, en hoe de Egyptenaren met de passer aan het werk gingen. Geometriseren, afmeten, etc.

dat deed men met de zogenaamde “schoffel”, een houten passer, zoals gevonden in grafkelders, zie fig. 1 en 2 en het kleine figuurtje. Daarmee tekende men in het zand van de aarde cirkels, figuren.

zie Pentahof deel 1, plus de

Herodotus schreef dat de Egyptenaren de kundigste mensen waren van die tijd. In zijn periode schakelden de Egyptenaren over van de variabele maankalender op de vaste zonnekalender. De oude Egyptenaren waren heel logische denkers.

Er zijn twee groepen piramidologen. De ene groep vindt dat de Grote Piramide een bouwwerk is van Goddelijke oorsprong, waardoor ons een openbaring is gegeven op symbolische basis.

De andere groep vindt dat de G.P. als bouwwerk het resultaat is van de kennis der Atlanten/Nefilim.

Herodotus zegt dat er 30 jaren over de G.P. is gebouwd. De eerste tien jaren waren nodig voor de voorbereidingen. Ongeveer 100.000 werklieden zouden eraan gewerkt hebben onder Farao Cheops. Anderen zeggen, en dat is meer aannemelijk, dat de bouwtijd 206 jaren was.

Het is ook niet uitgesloten dat Elohim gewone mensen heeft gebruikt om onder Zijn leiding zulke grote werken tot stand te brengen. Noach bouwde immers ook de ark om te overleven met zijn gezin en vele beesten.

Jes.19:19 wijst naar een altaar of monument in het midden van Egypte dat tevens aan de grens staat. Dat is met de G.P. het geval, want deze staat op de grens van boven en beneden Egypte, én staat precies in het midden van het land, tevens het midden van de wereld.

Anderzijds is de G.P. niet volmaakt, vanwege de afwijkingsfactor. Zou Elohim onvolmaakte dingen laten bouwen?

Hoe dan ook, de G.P. is een database van een verloren generatie, een bibliotheek in steen, als een schaalmodel van de Galaxie, van ons zonnestelsel. De G.P. demonstreert het axioma: Zo boven, zo beneden.

Wetenschap, kunst en geometrie zijn in één vorm aanwezig en tot uitdrukking gebracht. De G.P. is een medium dat een taal spreekt die wij nog maar slecht -of in het geheel nog niet- verstaan. Die taal is wel heel duidelijk, maar lijkt ons lyrisch te zijn. Wel worden ons steeds meer kleine stukjes van de grote puzzel duidelijker.

De bouwers waren zich bewust dat elk ding in de schepping rust en berust op harmonie en orde, en dat het juiste verstaan van één ding, de basis vormt voor al het verdere verstaan.

De oplossing van de vele raadselen der G.P. ligt dus niet zozeer in het bouwwerk zelf, want dat staat er al vele duizenden jaren ongewijzigd. De oplossing ligt in ons mensen, die het bouwwerk der G.P. moeten leren verstaan.

Wij zijn dat éne ding, de basis. En als wij onszelf juist leren verstaan, leren wij álles van lieverlee verstaan. Wij dienen ons bewust te worden, kosmisch te oriënteren, de verbinding met het oneindige te vinden.

De Oneindige, de Schepper, heeft overal Zijn onuitwisbare tekens op en ingedrukt. Alleen, wij zijn blind om dat te zien. Wij verstaan Zijn taal en werkwijze nog niet. Wij kennen ten dele en zien nog in duistere gaten waar geen licht schijnt. Het licht dát schijnt, is ons gegeven in Zijn Woord, Yashua ha Messiah. In Hem woont alle volheid der godheid lichamelijk. Hij is het uitgedrukte beeld van Elohim's zelfstandigheid, Die een ontoegankelijk licht bewoont.

Hoe groot zijn al Zijn werken! En hoeveel oneindig groter is de Schepper dan Zijn schepping!

Herodotus was één van de Westerse bronnen die over de Egyptische cultuur en de G.P. schreef. Hij schreef o.a. dat Egyptische priesters hem hadden verteld dat de G.P. van boven naar beneden was gebouwd. De bouwers zouden éérst de topsteen hebben vervaardigd, daarna het middendeel en

tenslotte de ondergrond. Dat lijkt fabelachtig. Zoiets is totaal onmogelijk. Was Herodotus dus een aartsleugenaar, of hadden de priesters hem iets op zijn mouw gespeld?

Nee. Er wordt eenvoudig mee bedoeld dat de G.P. een metafysische notie heeft, en dat dit bouwwerk veel meer is dan de som van zijn delen. De topsteen waarheen Herodotus verwijst is een volmaakt, niet op aarde bestaand, gegeven, een heilige ruimte die niet gelokaliseerd noch geïdentificeerd kan worden. Vandaar dus dat de G.P. géén topsteen heeft.

De dimensies van de G.P. stemmen geometrisch niet overeen met een bepaald punt, midden, of top.

De top behoort niet tot déze wereld, is tijdloos, bovennatuurlijk. Alleen de latente potentie van de top kan in de fysieke wereld worden gerealiseerd. De top wordt gedragen door de basis, maar de grote basis is geheel onderworpen aan de top.

De G.P. heeft 206 steenlagen van verschillende hoogten.

Elk ding in en van de G.P. is een registratie van de kosmische historie, of te wel, is de tijd welke in de bouwstructuur is weergegeven. Zoals de ringen van een afgezaagde boomstam ons de geschiedenis van de boom vertellen, zo ook vertellen de steenlagen van de G.P. ons de geschiedenis van de zonen maancycli gedurende een periode van 206 jaren.

De Egyptische priesters vertelden Herodotus ook dat er een bron in de G.P. aanwezig was. Die bron is nooit gevonden. Daarmee is iets geheel anders bedoeld. Het gaat niet om een letterlijke waterbron, maar het gaat om een informatiebron, nl. in de verschillende steenlagen. Eén steenlaag vertegenwoordigt één jaar, waarbij de gegevens van de fluctuatie van het water van de nabij zijnde bron van Kephren achter de Sfinx werd aangegeven.

Waarom was die waterstand zo belangrijk?

Water is gevoelig voor de kleinste beweging. Water registreert de schommelingen en wisselingen in een bewegelijke omgeving, zoals het zeewater wisselt bij eb en vloed door de aantrekkingskracht der maan. Wij gebruiken ook een waterpas om iets horizontaal of verticaal uit te meten.

De Kephren-bron werd door het Nijlwater gevoed en ging met eb en vloed mee omhoog en omlaag.

De Egyptische priesters kenden de geheimen van deze schommelingen en hielden dagelijks de waterstanden bij. Een steenlaag van de G.P. werd gevormd -en de hoogte ervan bepaald- aan de hand van een door hen

berekende waterstand-afhankelijke formule. Daarom zijn de stenen in de steenlagen niet uniform, maar verschillen van hoogte en lengte, ongeveer 2 cm. Dat komt overeen met de periode van januari tot maart van het jaar 2900 BC in de eerste steenlaag, van één kant der G.P.

Op die manier konden de Egyptenaren het verloop van jaar tot jaar bijhouden, aangeven en vastleggen.

Vanuit die berekening gezien begon men de G.P. te bouwen op 2 januari 2900BC, toen in het oosten Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus in conjunctie met elkaar stonden. Zij verschenen allen als morgensterren. Is het dat waarheen Job 38 verwijst, toen al de morgensterren vrolijk zongen (straalden) in één rij?

Deze conjunctie was een heel bijzonder moment om de bouw te beginnen, daar zo'n samenstand van planeten eenmaal in enkele eeuwen voorkomt. De 206 jaren daarna, wijzen naar de 7 volle omlopen van Saturnus, die een hoofdrol speelde in de bouw van de G.P.

Kennis van de loop der planeten was en is een eerste vereiste om de cycli van de aarde te leren kennen. Voor de zondvloed was dat erg moeilijk, daar er toen een watergordel rond de aarde hing, waardoor men de planeten niet kon zien. Men kon alleen de verschijnselen waarnemen.

Het effect van de conjunctie in 2900BC is aangegeven in de eerste stenen van de eerste steenlaag, te beginnen bij de noord-oosthoek, waar de grootste hoogte valt te meten. Van daaruit is elke maand en elk jaar te meten tussen 2900 en 2694BC.

Wanneer de mantel van de G.P. nooit door dieven was gestolen, zouden wij moeilijk achter het geheim van het voornoemde zijn gekomen. Juist doordat een generatie dieven de mantel heeft gestolen, daar zij geen enkel zicht hadden op de waarde en betekenis van de G.P., konden wij de verloren gegane kennis weer verkrijgen, doordat de kale piramide ons de structuur weer laat zien. Onwetend hebben de rovers ons een rijke schat nagelaten, opdat de verborgen kennis daardoor kon achterhaald worden.

Zoals gezegd door Herodotus werd eerst de top, het bovenste deel van de G.P. theoretisch vervaardigd, welke de metafysische niveaus bevat. Het middengedeelte met de kamers bevat de gegevens van de ruimtelijke wereld, de cycli, de ritmen, de harmonie tussen de verschillende partners van het zonnestelsel.

Het laagste deel van de G.P. staat op de aarde en wijst ons naar de aardgebondenheid van ons lichaam en van al het aardse.

De hoekstenen verschillen in diepte, waarvan de meting op en neer schommelt in een golfbeweging, en de golfbeweging overeenstemt met onze hartslag, met eb en vloed, met de vier niveaus van het elektron.

De bouw van de G.P. begon toen men verstond dat de ruimte die men nodig had om de hoogte van de G.P. te verkrijgen, 206 steenlagen moest bevatten.

De top erboven was heilig, maar wel gekoppeld aan de fysieke natuur, onzichtbaar. Zonder de aardse basis is de perfectie van de top onmogelijk. Het natuurlijke is eerst, daarna het geestelijke. Beiden kunnen niet zonder elkaar. Om geestelijk sterk te zijn, zal men eerst kracht moeten putten uit de materie. Wanneer wij op de top van de 206e laag zijn aangekomen, zijn ons alle dingen mogelijk, door de kracht van het geloof in de Geest.

De G.P. geeft ons dus informatie via de 206 steenlagen, die elk één jaar inhouden. Eén zijde van de G.P. geeft dus informatie over een kwart van een jaar. De vier zijden zijn ook niet exact gelijk. Ook de kwadranten van de zonnebaan, winter, voorjaar, zomer en herfst zijn niet exact gelijk.

Alle gegevens met betrekking tot maten, ritmen en cycli die verwerkt zijn in de G.P. stammen af van de menselijke fysiologie, van de mens die naar het beeld van Elohim geschapen. De ritmen en cycli van ons lichaam zijn een uitdrukking van het grote kosmische proces. Het menselijke hartritme telt 60 slagen per minuut. Wanneer het hart 3.4418888 maal tikt, draait de aarde 5,1628333 feet aan de middellijn. Deze afstand en de tijd ervan relateren aan de tijdsduur van één complete ademhaling. In één dag vinden er 25.461 ademhalingen en 87.636 hartslagen plaats.

In een heilig jaar van 360 dagen zijn er 8.763,6 uren.

In een rotatie van de Galaxie zijn er 8763.6 precessie-cycli.

De fysieke basis van de G.P. komt overeen met 36,515 inches, hetwelk overeenkomt met 365,15 dagen in een zonnejaar.

Het menselijk lichaam vibreert, pulseert, en zo ook de aarde, de planten en dieren, via magnetische krachten.

De G.P. is alzo een abstracte voorstelling van de kosmos, en tevens een bibliotheek van alle mogelijke gegevens die men maar kan bedenken.

Zo Boven, zo beneden

Wij moeten van anderen willen leren, ook al zijn wij het in veel dingen niet met anderen eens. Ook al gebruiken groepen waarvan wij denken dat zij door de satan worden geleid ten onrechte zaken en symbolen, dan houdt dat niet in dat wij in álles daarvan afstand moeten nemen. Immers, het misbruik van een zaak heft het rechtmatige gebruik ervan nooit op.

Om te zien of de stelling “zo boven, zo beneden” die de oude Egyptenaren gebruikten -en die door de latere gnostieken, etc. is overgenomen- klopt dienen wij de waarheid ervan te onderzoeken. Wij mensen dienen te bedenken dat wij leven bij de dag, bij de korte deeltjes van een groot geheel. Ons leven is een handbreed, en onze dagen dienen wij goed te tellen, anders zijn ze voorbij voordat wij er erg in hebben. Wij leven bij momentopnamen, bij minuten, uren, dagen, weken, maanden en jaren. Een eeuw is al een zeldzaamheid.

De handelingen en kunde om in voornoemde tijdsaanduidingen te rekenen is ons door en vanuit het zonnestelsel gegeven. De omloop van de aarde om de zon, en de omloop van de maan om de aarde, de jaargetijden, allen hebben een vaste maat, om uiteindelijk te eindigen in de nacht en dag-indeling, het één en weer dat in de schepping is ingelegd.

Al het grotere in de schepping wordt gedeeld in kleinere stukken. De eeuw wordt in een jaar, het jaar wordt in maanden, de maanden worden in weken, de weken worden in dagen, de dagen worden in uren, de uren worden in minuten, en de minuten worden in seconden opgedeeld.

Dat zijn de buiten ons liggende zichtbare en tastbare maten. Ook in ons lichaam zijn die maten ingeschapen. Ons hart klopt een eigen ritme, onze ademhaling heeft een eigen regelmaat. En zo verbreekt ons aardse bestaan, valt in stukjes uiteen, om uiteindelijk weer geheel opgelost te worden in de aarde waaruit wij gemaakt zijn en waardoor wij worden gevoed. Wij komen in de tijd door geboorte, leven, gaan tellen in dagen, maanden en jaren. Tenslotte sterven wij, ontbinden in het graf en worden weer één met de aarde. Alzo heeft de Schepper het ons beschikt.

Hij is Zelf verheven boven die aardse ordening, Hij verbreekt Zich niet en wordt niet opgelost, noch in de aarde, noch in het onzienlijke. In Hem klopt niet de hartslag en de tijd. Hij wordt niet voortgedreven door de notie van tijd en ruimte. Hij rekent niet zozeer in die kleine maten, maar rekent met eeuwen, tijdvakken, Hab.3:2,6 de gangen der eeuwen zijn Zijne. Duizend jaren zijn voor Hem als de dag van gisteren. Hij is met onze aardse maatstaven niet te meten. Wij zijn in het aardse geplaatst, waar de planeten en hun omlopen onze tijd en indeling verschaffen.

In ons huidige gemechaniseerd en geautomatiseerd tijdperk lijkt het voor onze waarneming alsof alles steeds sneller gaat. Dat is de tijdgeest. Het ene jaar na het andere snelt voort en smelt voor ons weg als ijs voor de zon.

Niemand kan er iets tegen doen. Niemand kan die orde stopzetten. Het bewegelijke is er eerst, daarna komt het onbeweeglijke, de “duur”.

Het uiteenvallen van ons leven in fragmenten van jaren, maanden, weken en uren, geeft een zekere sleur, een eentonigheid, waarbij wij menen doelloos rond te dobberen op de oceaan van de tijd. Echter, samengevoegd heeft het leven wel degelijk zin en betekenis. Elohim werkt in al die stukjes en beetjes de raad van Zijn wil uit, vormt ons in de tijd en geeft kracht om onszelf te ontwikkelen tot positieve karakters, tot persoonlijkheden die Hem wat waard zijn. Zo gezien -en dat moet- zien wij de dingen zoals Hij ze ziet. Dus niet zoals wij binnen onze kleine gezichtskring de fragmenten waarnemen, maar het totaal, de som ervan, daar gaat het om. Dan zien wij tegelijk hoe nietig wij zijn en hoe groot Elohim is. Hij wil ons leren, zoals wij onze kinderen voor het eerst leren lopen, met kleine stapjes, met uren, dagen en maanden te rekenen. Straks komen de eeuwen, de grote tijdvakken, waarin Hij alles in allen zal zijn.

Uit de orde der natuur valt dus heel veel te leren. Zoals de loop der planeten in het heelal is, zo is de weerslag daarvan de tijdmeting van ons aardse.

De natuur bedriegt niet en laat zich niet bedriegen.

In de vogeltrek zit het heen en weer. De vogels en beesten laten zich leiden door de magnetische lijnen in de aarde. Wij zien dat deze voornamelijk lopen van Oost naar West en omgekeerd.

Wat in de vogels ingeschapen werd, is ook in zekere zin in het volk Israël ingeschapen. De trek, van Oost naar West, ligt ook in het wezen van het volk Israël ingegrift. In de winter zitten de beesten in het Zuid-Oosten, en in de zomer in het Noord-Westen. Alzo Israël.

Dat “heen en weer” zal niet altoos duren. Er komt een tijd dat Israël niet meer heen en weer gedreven zal worden, zie 2 Sam.7:10.

Het bewegelijke wordt onbeweeglijk, het vergankelijke wordt onvergankelijk, zie .....*Hebr.12.27 En dit woord: Nog eenmaal, wijst aan de verandering der bewegelijke dingen, als welke gemaakt waren, opdat blijven zouden de dingen, die niet bewegelijk zijn.*

28 *Daarom, alzo wij een onbeweeglijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid. Zie verder 1Cor.15:46.*

Ja, het bewegelijke voert en wijst ons naar het onbeweeglijke.

Israël wordt naar een plaats gebracht waar het niet meer zal worden heen en weer gedreven”

Dat heen en weer wijst naar onze tijdsbedeling, naar de wisselwerking van het Boven met het beneden, van het metafysische met het fysische. Daarheen wijst ons de vorm van de Grote Piramide, zonder topsteen, want dat is het keerpunt, het midden van het cijfer 8, waarop een omgekeerde piramide, die onzichtbaar is, moet gedacht worden.

Dus een driehoekvorm op de grond, en een omgekeerde driehoek erboven. In elkaar geschoven levert dat de zogenaamde Davidster op.

Davidsterren

Oost west, thuis best, luidt een spreekwoord. De zon komt in het Oosten op en gaat in het westen onder. De baan van de zon tekent ons de weg van het licht én de weg van de kinderen des lichts. En het land voor de kinderen des lichts zal een lichtland zijn, waar het licht van Boven over zal opgaan,

Jes.60:1, een land in het Noord-Westen, Ps.48 en Jes.14, aan de zijden van het Noorden.

Op een heel eigen en verborgen wijze heeft Elohim de kern van Zijn volk daarheen geleid, doen trekken. Waarop wij reeds hebben gewezen is, dat de Grote Piramide ons die plaats aanwijst.

In Jes.19:19 wordt de G.P. een altaar genoemd. In het Hebreeuws is dat matstsebah. Mem - tsadey - beth - he.

Dat is iets dat gestationeerd is, een kolom, een gedenksteen, een standbeeld. Voor het eerst komen wij dat woord tegen in Gen.28:11,16, de zogenaamde Jakobssteen, waaraan Jakob bijzondere betekenis hechtte. Jakob zag de plaats, de steen als een huis van Elohim, als de poort des hemels. Die naam gaf men later aan de tempel.

Wij lezen dat Jakob een “zekere plaats” vond om te gaan rusten waar Elohim Zichzelf openbaarde in een droom. Het gaat hier om de symbolische betekenis, waar het “huis van Elohim” ziet op de tegenwoordigheid van Elohim. Die steen was een “Huis Gods”.

Hoe kan een steen een huis van Elohim zijn? Alleen wanneer er in die steen een ruimte aanwezig is waarin Elohim intrek kan nemen. Dat zou van een tempel, van de Grote Piramide wel gezegd worden, daarin is een zekere ruimte aanwezig.

Jakob ontving de droom op een zekere plaats, toen hij zijn hoofd op een steen had neergelegd, of schuin tegen de steen aan leunde met zijn rug en hoofd. Hij had dus lichamelijk contact met die steen, die hij later de naam gaf: “Huis van Elohim”. Jakob spreekt hier in een soort geheimtaal. Het was een “zekere plaats”, een locatie, een punt waar de aardmagnetische krachtlijnen de conditie verschaften om een ladder te zijn met het hemelse, waarop de Engelen heen en weer gingen, en waar bovenaan Elohim stond.

Wij zien hier het “heen en weer” en de verbinding van de hemel met de aarde. Dat wijst ons naar de eindtijd, waar het herstel zal plaatsvinden van de verbinding van Boven met beneden. Zie Micha 4:1, de top der bergen, het hoofd, de berg, de hoeksteen van de aarde.

Wij staan dan ook voor geweldige zaken die ons nog geopenbaard zullen worden, o.a. de komst van de hemelse Hoeksteen, het Nieuwe Jeruzalem, naar de plaats waar het nieuwe aardse Jeruzalem zal zijn. Dat heeft te maken met “stenen”, met maten en afmetingen, met geometrische vormen.

Jakob heeft het "hemelse artis" gezien, de dierenriem en haar betekenis voor zijn nakomelingen, voor Israël. Daarover zullen wij een apart hoofdstuk handelen.

In oude bouwwerken en hun locaties is een opmerkelijke overeenkomst waar te nemen tussen geometrische dimensies en geografische locaties. Om de geheimen der oude monumenten op te lossen, hun verborgen codes te decoderen, dienen wij daartoe de sleutel te vinden. Die sleutel ligt in het hierboven, in het heelal, in ons zonnestelsel, in de sterren en planeten.

Saturnus geldt als de meest rigoureuze planeet in ons zonnestelsel, de meest stabiele en onverwoestbare. Saturnus wordt gezien als Chronos (de god van de tijdmeting, chronologie) als de tijdaanwijzer van het heelal. Saturnus is een goede spiegel waarin wij de beweging der aarde kunnen volgen.

Saturnus demonstreert ons o.a. de Gouden Snede (Golden Section) in ons zonnestelsel, of te wel Phi, dat is 1.618 (0.618).

Phi is het framework van al het geschapene. Van de Gouden Sneeuw is in de schepping alles afgeleid, zelfs de exacte rotatie van Saturnus, waarvan het aantal minuten in een dag-omwenteling 618 zijn. Elke 20 jaar staat Saturnus in conjunctie met Jupiter op het Phi-punt van .618 van zijn baan. Wanneer Jupiter een complete omloop maakt rond de zon plus .618 van zijn volgende 360° omloop, staat deze in conjunctie met Saturnus. Na 20 jaar is Jupiter weer te zien, maar dan 222+ graden, of de Phi-proporctie van zijn baan door de hemel. Met Saturnus kunnen wij een canon of vaste regel van maten maken, waarmee wij de fysieke wereld kunnen meten. De ouden vonden een speciaal getal uit, het zgn. K-getal 1.01430555. Met dit getal konden zij vele raadselen oplossen.

De G.P. heeft in haar basis de waarde van 365.15 dagen, of 36.515 inches rond het middelpunt van haar basis. Dit nummer 36.515 gedeeld door het k-getal geeft ons het heilige jaar van 360 dagen.

Een kosmisch jaar telt 360 dagen, 528516 minuten en 8763.6 uren.

Een kosmische dag telt 24.34333 uren, 1460.6 minuten en 87636 seconden.

De vaststelling van een heilige dag van 24 uren, 20 minuten en 36 seconden is geen mathematische constructie, maar is tevens een dag die verwijst naar de planten en organismen. Ook de mijl en de feet stammen hiervan af.

De G.P. heeft vier hoekstenen (en een verborgen hoeksteen = als vijfde) die elk op een verschillende diepte onder de basis der G.P. liggen. De hoekstenen zelf zijn gestolen, maar de lege ruimten zijn er nog, zodat de

maten kunnen opgemeten worden. De hoogteverschillen van de hoekstenen corresponderen met de universele cycli zoals die in de natuur zijn waar te nemen, o.a. de cycli van het elektron, van de normale hartslag, biologische ritmen.

De G.P. is gefundeerd in de meest fundamentele aspecten van de natuur, zoals ook ons menselijk bestaan geworteld is in de aarde en bioritmen kent. Op die wijze is de G.P. een model voor de mens.

Door zijn biologie is de mens aardgebonden. De biologie is kosmisch gericht naar de planetaire ontwikkelingen. Dat symboliseert de G.P. in haar constructie, waardoor deze als een soort kosmische richtingaanwijzer dienst doet voor hedendaagse en toekomstige generaties.

De architect van de G.P. is uitgegaan van de plaats waar de piramide op aarde moest komen, n.l. op dezelfde plaats waar deze ligt in ons zonnestelsel, én waar deze weer ligt in de Galaxie, n.l. als magnetisch framework.

De magnetische waarde van een bepaalde locatie werd oudtijds nauwkeurig vastgesteld en als heilig verklaard. Het gaat bij dezen om het elektromagnetische veld en haar sterkte, om de grids of magnetische lijnen.

Er bestaan natuurlijke fenomenen, zoals de bewegingen van jet-stromen in de lucht, de migraties van vogels en andere dieren, namelijk langs magnetische breedtegraden.

Alle levende wezens zijn vanuit hun biologische bestaan electromagnetische wezens, magnetisch georiënteerd, dus gevoelig voor magnetische wijzigingen!

Wij leven op een magnetisch georiënteerde planeet, in een magnetisch georiënteerd universum. De oude Egyptenaren droegen hiervan kennis en stemden hierop hun bouwwerken af. De maat van de astronomische precessie der equinoxen is 71,7 jaar per graad. Dit gegeven heeft tevens betrekking op de voortgang van de magnetische schommelingen. Bij het terug rekenen van het magnetische veld, met een gedurige interval van 71,7 jaren, zien wij dat 4881 jaren terug de magnetische dip-waarde van het Giza-plateau exact 51°, 51' en 14,3" was.

Dat werd de basishoek van de G.P..

Hier zien wij de sleutel (de relatie) tussen geografie en magnetisme.

(zie tekening p.11) waar?

Wanneer de basishoek 51°, 51' en 14,3" is, dan is de tophoek 76°, 17' en 32".

Deze hoek als geografische breedtegraad genomen, valt samen met de breedtegraad van de magnetische pool der aarde.

De architect van de G.P. maakte een model van de aarde, waarbij hij magnetische en geografische systemen gebruikte. Hij moet geweten hebben waar exact de geografische en magnetische polen van de aarde lagen.

De topsteen is echter nooit geplaatst, waarmee de architect ons zeggen wil dat het volmaakte in onze zichtbare wereld niet te bereiken is. Alleen in concept is het perfecte mogelijk.

Zie tekening X

met een oog erin.

De G.P. wijst ons naar de grote kosmos als een uurglas, als een X, het concave en het convexe, naar het cijfer 8. Het middelpunt is snijpunt, en daarin zagen de Egyptenaren het oog, het Alziend oog van Ra, Horus.

Wat heeft het voorgaande ons te zeggen met betrekking tot Israël en de Identiteit van Israël?

Dit, dat de basishoek van de G.P. volgens de Mercator-projectie voor ons een richtingaanwijzer is naar de plaats van het nieuwe Zion, het toekomende geografische en magnetische midden der aarde.

Wanneer Elohim de vogeltrek, de trek van dieren, ingebouwd heeft in hun genen, zodat zij langs de magnetische aardlijnen verlopen. Zou Elohim dan ook niet de trek van Zijn volk in hun genen hebben ingebouwd, zodat zij intuïtief de koers zouden volgen waarin de natuur hen geleid en stuurt? Die richting of koers wijst ons exact de G.P. aan.

Die richting ligt in de natuur verankerd. o.a. in geografie, mathematica, fysiologie, etc. Dit zijn zaken die in de genen van de twaalf stammen Israëls zijn geprogrammeerd, zodat zij als vanzelf gaan, trekken en aankomen op de plaats welke voor hen uitgezocht of besteld is, 2Sam.7:10. De Geest van Jahweh leidt en begeleidt Zijn volk, stuwt hen in de goede richting en komt uiteindelijk tot rust in het Noorderland, een kustland, aan de rand van het continent, de plaats die als "Jeruzalem in het Westen" werd aangeduid door onze voorvaders. Zie Zach.6:8 *8 En Hij riep mij, en sprak tot mij, zeggende: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn Geest doen rusten in het Noorderland.*

De Grote Piramide rekent men tot de zeven grote wereldwonderen. De G.P. is de nog enig resterende.

Bij dezen wilden wij het twaalfstammig Israël uitroepen tot het 8e wereldwonder. De G.P. wijst vanuit haar basishoek ons de plaats aan waar het nieuwe Israël zal worden verzameld, waar de kern zal wonen, waar Zion zal liggen. Als richtingaanwijzer mag en kan men de G.P. een "altaar" noemen, Jes.19:19. Dat "altaar in Egypte" is bijna perfect, bestaande uit aardse stenen, vormende één grote steen.. Israël is de steen als volk, om het Rijk van Elohim te zijn, de steen die zónder handen werd afgehouden, Dan.2:34-36 en 44-45. Het koninkrijk, het leiderschap zal aan géén ander volk worden overgelaten, dan aan Israël!

Een toepasselijk gedicht hierop:

NEDERLAND HET ISRAEL IN HET WESTEN

*O Nederland, Gij zijt het Israël van weleer
het Kanaän in het Westen
daar wonen Jakobs kleine resten
beveiligd door de Schepper, tot Zijn eer
O Nederland, Gij zijt: Het door God beveiligd erf
een land van water, weide en veel stromen
als Gilead en Basan met vele eikenbomen
waar God Zijn gunst betoont zo menigwerf
O Nederland, Gij zijt het Westers Jerusalem
de stad des grote Konings hoog in 't Noorden
waar 12 stammen weer verzameld zijn uit alle oorden
en waar Uw bornput ligt zoals in Bethlehem
O Nederland, wat zijt gij begenadigd
wat bloeide hier het licht der waarheid op
wat plaatste Uwe God U op een hoge Sions top
en werd gij met de schatten dezer aarde rijk verzadigd
O Nederland, Gij zijt het Israël van weleer
het Kanaän in het westen
door God verkoren tot Zijn allerbesten
een volk door Hem geholpen keer op keer.*